

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 21/10
18.11.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Власте Јовановић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ-205/10 од 24.11.2010. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Врању 4 Пр.бр.225/10 од 07.06.2010. године и правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-204 Прж.бр.27380/10 од 20.08.2010. године, у предмету прекршаја из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру, у јавној седници већа одржаној дана 18.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ пресуда Прекршајног суда у Врању 4 Пр.бр.225/10 од 07.06.2010. године и пресуда Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-204 Прж.бр.27380/10 од 20.08.2010. године и предмет враћа Прекршајном суду у Врању на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-204 Прж.бр.27380/10 од 20.08.2010. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног С.С. из III, и потврђена пресуда Прекршајног суда у Врању 4 Пр.бр.225/10 од 07.06.2010. године, којом је окривљени оглашен кривим због прекршаја из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на плаћање новчане казне у износу од 6.000,00 динара, уз обавезе уплате трошкова прекршајног поступка у износу од 1.200,00 динара.

Против наведених пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и став 2, у вези члана 85. став 4. и члана 123. Закона о прекршајима. У захтеву указује да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима одлуке, јер у истим нису наведене одлучне чињенице. Такође, у разлозима другостепене пресуде постоји знатна противречност између онога што се наводи о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника. Наводи да се у записнику о испитивању окривљеног од 16.09.2009. године јасно уочава да окривљени није поучен о свом праву на браниоца, с обзиром да нема констатације суда о томе да ли је окривљени прихватио да се сам брани или ће ангажовати браниоца. Такође, истиче да у наведеном записнику, као и у записнику о суочењу од 08.04.2010. године, нема назначења од стране суда да је поступљено по члану 123. Закона о прекршајима, чиме је повређено право окривљеног на одбрану. Предлаже да суд уважи захтев и укине и првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет врати првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Основано се наводима захтева указује да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима одлуке, с обзиром да се у изреци, између осталог, као радња прекршаја из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру наводи да је окривљени у расправи руком лупио о сто. У образложењу првостепене пресуде су наведени искази сведока, у којима се ова радња окривљеног не спомиње, али је у образложењу другостепене пресуде наведено да је из исказа саслушаних сведока неспорно утврђено да је окривљени на јавном месту, у присуству саслушаних сведока, започео вербалну расправу, а затим руком лупио о сто. Како из записника о саслушању сведока произлази да сведоци С.Г. и С.А. нису изјавили да је окривљени извршио наведену радњу – руком лупио о сто, у пресуди Вишег прекршајног суда постоји знатна противречност између онога што је у разлозима пресуде наведено о садржини записника о исказима сведока датим у поступку и самих тих записника. С обзиром на наведено, Врховни касациони суд налази да су побијане пресуде донете уз повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15.

Закона о прекршајима.

Затим, из записника о испитивању окривљеног од 16.09.2009. године се види да су у спроведеном прекршајном поступку битно повређене и одредбе прекршајног поступка прописане чланом 234. став 2. Закона о прекршајима и то повредом права окривљеног на одбрану. Ово стога што у наведеном записнику не постоји изјава окривљеног да је упознат са наводима захтева за покретање прекршајног поступка и да своју одбрану жели изнети сам или уз стручну помоћ браниоца, што је супротно члану 85. Закона о прекршајима, а не постоји ни упозорење суда, у смислу члана 123. Закона о прекршајима, да је окривљени упозорен на право да прочита записник или да захтева да му се исти прочита.

Са изнетих разлога, налазећи да су у прекршајном поступку учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка од утицаја на законито и правилно доношење одлуке, Врховни касациони суд је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима уважио захтев и укинуо првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање Прекршајном суду у Врању, који је дужан да поступи по члану 269. Закона о прекршајима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.